

Әхмәтгәрәй ЙӘНФӘЛИН,
тарих фәндәре кандидаты

ТАРИХ ШИК ТЫУҒЫРҒАНДА

Төбәк тарихы — ул ил тарихы. Әһәмиәткә эйә булған тарихи вакигалар зур калаларға ғына түгел, күбәһенсә төбәктәрҙә башлана һәм бөтә илгә йөгөнтә яһай.

Тыуған төйәккә бағышланған мәкәләләрҙең, китаптарҙың әһәмиәтен баһалап бөтөрлөк түгел. Уларҙа дәреслектәргә инмәй калған мөһим тарихи хәлдәр, яңы исемдәр, мәғлүмәттәр бар. Улар укыуы балаларға ил тарихын тәрәнәрәк үзләштергә ярҙам итә. Төбәк тарихының тәрбиәүи әһәмиәте лә зур. Ауыл һәм район тарихын укып, үзләштереп, тыуған төйәгенә тарихын, атай-олаһтарҙың азатлыҡ өсөн көрәшен, боронғо көнкүрөшөн, халкының гөрөф-ғәзәттәрән белгән балағына ысын башҡорт булып үсә.

Айырым райондар тарихына килгәндә, 1993—2001 йылдар эсендә генә егерменән ашыу тарихи хезмәт баһылып сықты. В.И. Ишбулдин тарафынан яҙылған «Тыуған яғым Ҡалтасы ере» тип аталған тарихи очерк баһылды, «Благовар яғы — мул һәм иркен яҡ» һәм «Дүрт-өйлә ерендә» тип аталған китаптар донъя күрҙе. Миңниса Баһуманованың Федоровка районының 60 йыллығына арналған, Шәриф Тереголовтың «Шишмә — минең тыуған

яғым» тип аталған йыйынтыктар нәшер ителде.

Шәриф Тереголов төрлө мәғлүмәттәргә һәм архив материалдарына таянып, район тарихының һәр дәүерен, боронғо ауылдарҙың барлыҡка килеүен һүрәтләргә тырышкан. Яңыраҡ барлыҡка килгән ауылдар тураһында ла етерлек мәғлүмәттәр бар.

Китапта совет власы дәүерендә булып үткән тарихи хәлдәр, күрәнештәр һәм вакигалар за сағылдырылған. Ләкин был вакигаларға автор иҫке күзлектән карай. Кем совет власы өсөн көрәшкән, кызылдар яҡлы булған — шулар һәйбәт кеше. Әгәр ҙә революцияны һәм совет власын кабул итмәгән, ақтар яғында булған, колхоз системаһын кабул итмәгән икән — ул дошман. Колхозлаштырыу тарихын һүрәтләүҙә, баһалауҙа ла автор коммунистик карашта калған. Әйтерһен дә Башҡортостан Үзәк Башкарма комитетының 1930 йылдың 8 ғинуарындағы карары, киң күләмдә репрессив саралар кулланыу булмаған, урта хәллә, хатта ярлы хужалыктарға «кулак» һәм «подкулачник» ярлығы тағылмаған, колхозға керергә теләмәгән ғаилә башлыктары кулға алынып атып үлтерелмәгән, һөр-

гөнгә озатылмаған, мөлкәттәре тартып алынмаған. Золом дәүерендә халкы бик зур зыян күргән, хатта "кулак районы" тип күрһәтелгән был районда репрессияға дусар ителгән кешеләр тураһында бер һөйләм дә юк китапта!

Тарихсы тарихты дөрөс яктыртырға тейеш. Ысынбарлыктағы тарихи вакиғаларзы, тарихи хәлдәрзе йәшереп калдырырға һәм ялған баһа бирергә уның хақы юк. Күренекле тарихсылар тарихи дөрөслөктә бозоуға, йәшерергә маташыуға кырка каршы булған. «Тарихка эпиграф итеп мин былай тип языр инем — «бер нәмәне лә йәшерем», — тигән бөйөк акыл эйәһе Лев Толстой. Ө XVI быуат азағында— XVII быуат башында йәшәгән бөйөк испан языусыһы Мигель Сервантес былай тип язған: «Тарих — ул безҙең хәрәкәт хазинабыз, ул үткәндәрҙең шаһиты, бөгөнгөләргә өгөт, нәсихәт, киләсәк өсөн һаҡ булырға кушыу, киҫәтеү. Ялған тарихсыларзы ялған акса яһаусылар кеүек язалап үлтерергә кәрәк ине».

1998 йылда Баймак, Нуриман, Учалы райондары тарихы буйынса китаптар донъя күргән. Баймак районы тарихына арналған хезмәт «Баймак ере тураһында хикәйә» тип атала. Ю. Узиков йыйылған материалды китапка уңышлы ғына урынлаштырған, төркөмләштергән, райондың тарихи юлын күз алдына килтерә алған, райондан сыккан күп кенә күренекле шәхестәр менән таныштырған.

Ләкин Ю. Узиков, Шишмә тарихсыһы Ш.А. Тереғолов кеүек үк, тарихка шул ук коммунистик күзлектән карай. Автор совет власын кабул итмәгән кешеләргә яратмай. Башкорт халкының палачтары — Смоленск полкының һалдаттары ерләнгән урынды «братская могила красноармейцев Смоленского полка» тип атай.

Шишмә тарихсыһы кеүек үк, Ю.Узиков коллективлаштырыу осо-

ронда, 1937 йылда һәм башка йылдарҙа репрессияға дусар ителгән башкорттарзы күрмәй. Баймак районы йөзәрләгән иң асыл ирҙәрен һәм егеттәрен юғалткан. Миҫал өсөн ике Эткол ауылын ғына алайык. Төрлө йылдарҙа НКВД кешеләре ошо ике ауылдан ағалы-кустылы Азаматовтарҙан 9 кешене кулга алған. Кулга алыныусылар араһында шул ауылдарҙа йәшәгән Әминевтар фамилияһы ла йыш осрай. Сәитбаттал ауылынан репрессияға Абдулов Нургәли, Абдулов Талха, Абдулов Хәйрулла, Абдулов Хәбиб һәм башкалар дусар ителгән.

Нуриман районы тарихына арналған китап та нәшер ителде. Китаптың авторы — элекке тарих укытыусыһы Ришат Исмәғилов. Китаптың айырым бүлектәре революция, граждандар һуғышы, нәп һәм колхозлаштырыу осорҙарына, Бөйөк Ватан һуғышы, һуғыштан һуңғы осорҙарға бағышланған. Репрессияға дусар ителгән кешеләргә лә автор онотмаған. Фөмүмән, район тарихын өйрәнгәндә лә, язғанда ла Ришат ағай Исмәғилов тарихи дөрөслөккә тоғро булып калған. Шунһы ла игтибарға лайык: укытыусы буларак, Ришат ағай китабының алты бүлеген халык мәғарифына бағышлаган, райондағы мәнәниәт усактары тураһында матур итеп язған. Автор райондан сыккан күренекле шәхестәргә телгә алған, уларзың исемлектәрен төзөгән. Нуриман ере илебезгә 34 фән докторын һәм кандидатын биргән икән. 44 кеше төрлө мактаулы исемдәргә лайык булған, 25 кеше халык депутаты исемен йөрөткән һәм йөрөтә икән, ә 8 кеше республикабыздың юғары органдарында эшләгән һәм эшләй. Шулай итеп, Ришат ағай Исмәғиловтың бик күп көс һалған хезмәте киләсәктә район тарихын языусыларға өлгө булып торорлок.

1998 йылда Учалы районы тарихы ла донъя күргә. Райондың тарихын Рысай ауылынан тарихсы

Әлим Барый улы Зарипов язған. Уның зур күләмле һәм тәрән йөкмәткеле хезмәте «Эй Яйык йорт, Яйык йорт» тип атала. Автор район, Башкортостан тарихына, гөмүмән, тарихка өр-яңы күзлектән карарға, теге йәки был тарихи вакиғаға, хәлгә, тарихи күренештәргә карата шәхси фекерзәрен төплө рәуештә иҫбатларға тырышқан, район тарихына кағылышлы хәл-вакиғаларзы тарихи дөрөслөк принцибынан сығып яктыртқан. Юкка ғына китаптың кулязмаһына Башкорт дәүләт университеты профессоры Рим Йәнғужин ыңғай рецензия язмагандыр. Инеш һүззән һәм дүрт бүлектән торған был хезмәт район тарихының системалы курсы булып тора. Китап өстөндә эшләгәндә автор 40-тан ашыу тарихи хезмәттә, документаль йыйынтыктарза тупланған һәм район тарихына кағылған белешмәләргә, Өфө, Силәбе һәм Троицк қалалары архивтарында һакланған материалдарзы киң қуланған, уларзың күбегән фәнни әйләнешкә тәу башлап индергән. Әлим Зариповтың был хезмәте — фәнни хезмәт, ул район тарихын язғыусыларға өлгө булып торорлок.

1999 йылда Йәрмәкәй һәм Илеш райондары тарихына бағышланған китаптар нәшер ителде. Был китаптар за, башка ошондай ук хезмәттәр кеүек, белгестәр тарафынан баһаланмай қалған. Һәр хәлдә, уларға фәнни баһа биреп язылған мэкәләләр республика гәзиттәрендә күренмәне.

«Йәрмәкәй ерендә» тип аталған китапты язғыуза зур коллектив қатнашқан, шул иҫәптән ике тарихсы. Райондың тарихы өс бүлектә яктыртыла. Беренсе бүлеге «Ык йылғаһы буйындағы археологик қомартқылар һәм йәшәгән халык» тип атала. Икенсе бүлектә һүз районда 1917—1920 йылдарза булып үткән вакиғалар һәм тарихи хәлдәр тураһында бара. Өсөнсө бүлек «Ышаныстар, уңыштар дәүере һәм өмөттәрзең

өзөлөү дәүере» тип атала. Был бүлектә районда 1921—1998 йылдарза булып үткән вакиғалар тураһында һүз бара. Китаптың қалған урынын райондың бөгөнгө тарихы алып тора. Авторзар райондағы төрлө предприятиелар, ойошмалар һәм дәүләт учреждениелары тураһында һүз алып бара. Хатта райондың яңғындан һаклау отрядының тарихы менән танышып була. Айырым бүлектәр спортка, мәғарифка, матбуғат, һаулык һаклау учреждениеларына, халыкта йәшәй қилгән традицияларға, райондың күренекле шәхестәренә бағышланған. Қызғаньска қаршы, авторзар тарихи дөрөслөккә тоғро булып қала алмаған. Улар граждандар һуғышы һәм коллективлаштырыу осорзарында халықтың қисергән фажигәләренә иғтибар итмәскә тырышқан. Әйтерһең, 1921 йылда район халқы аслықтан қырылмаған, 1932—1933 йылдарзағы аслық та район халқын урап үткән, һуғыштан һуңғы йылдарза ла район халқы бер ниндәй зә ауырлык қисермәгән, ярым ас йөрөп қолхоз-совхоз йөгөн тартмаған, түзгегез һалымдар түләмәгән, аяуһыз таланмаған!

Күрһәткән тарихи хәлдәрзе, халык қисергән ауырлыктарзы сағылдырмау авторзарзың абруйын арттырмай. Ошо урында XVI быуат азағында — XVII быуат башында йәшәгән бөйөк инглиз философы Фрэнсис Бэкондың бөтә тарихсылар өсөн язғып қалдырған васыятын иҫкә төшөргө қилә: «Тарих язғыу өсөн үткән дәүер һулышын тойоу, дәүерзәр алмашыныуын ентекләп өйрәнөү һәм аңдау, тарихты иркен итеп һәм бер хәлдә лә, бер тарихи вакиғаны ла йәшереп қалдырмай, дөрөс итеп язғыу өсөн иҫ киткес көс түгергә, тәрән мәғәнәле булырға қәрәк».

1999 йылда бақылып сыққан «Илеш таңдары» тип аталған қысқаса тарихи очерк та шул ук рәуештә язғылған.

2000 йылда, күп райондар 70 йыллығын киң билдәләгәндә, Бөрйән, Күгәрсен, Кыйғы, Мәләүез, Мәсетле, Стәрлебаш, Учалы һәм Хәйбулла райондары тарихына бағышланған хезмәттәр басылып сықты. Был хезмәттәр төрлә профессия кешеләре тарафынан һәм төрлә кимәлдә язылған. Шуларзың кайһы берендә тукталып китәйек.

2000 йылда Бөрйән районы тарихына, уның күренекле шәхестәренә арналған бер юлы ике хезмәт донъя күргән. Беренә «Атайсал—Бөрйән ере» тип атала. Уны билдәле шағир һәм журналист Инсур Йәһүзин төзөгән. Икенсе китап «Бәхетле булығыз, таулылар» тип атала. Китаптың авторы — күренекле журналист Марсель Котлоғәләмов. Ике китап та рус телендә нәшер ителгән.

И.Йәһүзиндың хезмәтенә күз һалайык. Китап инеш һүзән һәм биш бүлектән тора. Тәүге бүлек «Тарих азымдары» тип атала. Бүлектең башында автор өс һөйләм менән Бөрйән ырыуы тарихын аңлатып бирергә тырышқан һәм, профессор Ә.Әсфәндиәров материалдарына таянып, Бөрйән районына ингән ауылдарзың барлыкка килеү тарихына кыскасағына тукталған. Кызганыска каршы, автор бик күп ауылдарзы хатта телгә лә алмаған. Шулар араһында Аралбай, Бикбаш, Колғона, Кысык, Қартүлгән, Исәнғазы, Йәрмөхәмәт, Якшығол, Шахморат, һөйөш һәм башкалар. Икенсенән, автор бик күп ауылдарзы үтә «йәшәртәп» ебәргән. Китаптан күренеүенсә, районда йәшәп килгән ауылдар йә XVIII быуат башында, йә уртаһында, йә XIX быуат башында барлыкка килгән. Был дөрөс түгел. Мәсәлән, Кейекбай тәүзә Баштире тип аталған, һәм ошо исем астында бәлки быуаттар буйы йәшәгәндер. Йәнбикә өләсәйем миңә: «Балам, безең ауыл иң боронғо ауылдарзың беренә һәм безең нәсел ябайғына нәсел түгел», тип

әйтә торғайны. Боронғо замандарҙа Көтан ауылы — Мәсетле, Мәксүт ауылы Ыуашыш тип аталған. Яңы Собханғол ауылы бөгөн дә ике исем астында йөрөй. Икенсе исеме Йәнһары, ә элегерәк Комйылға булған. Иске Мөсәт элек Сакмағош тип аталған. Өсөнсө исеме — Монаш. Китапта телгә алынмаған Исәнғазы ауылы элек Күскәрбәк тип йөрөтөлгән. Яуымбай ауылының элекке исеме — Кайын өй. Моразым ауылы әүәл Имес, Аратау, Әптүшкә исемләнгән. Автор, Акбулат ауылына 1816 йылда хәзерге Баймак районына ингән Сыңғыз ауылы кешеләре нигез һалған, тип язған. Был дөрөс түгел. Акбулат ауылына Акбулат бей нигез һалған. Ә Акбулат бей легендар Мәсем хандың кәңәшсене, уң кулы булған. Күренеүенсә, халык хәтерендә, легендаларҙа һақланған мәғлүмәттәрҙе белмәй тороп, тик башка кеше тапқан материалдарға таянып кына ауылдар тарихын, район тарихын язып булмай.

Бүлектең икенсе өлөшө «Бөрйән районы 30-сы йылдарҙа» тип атала. Ләкин унда һүз нигезҙә 20-се йылдар тураһында бара. һуңынан автор бер-нисә һөйләм менән генә үз укыусыларын Бөрйән районының барлыкка килеү тарихы менән таныштырған һәм, һиндәйҙер материалдарға таянып, райондың 30-сы йылдар башындағы хәлен яҡтыртырға маташқан. Китаптың 13-се битендә район ойошторолған сакта район башкарма комитетында эшләгән С.Д. Юлсуриңдың фотһүрәтен урынлаштырған һәм астына «Бөрйән район исполкомының беренсе рәйесе С.Д. Юлсуриң» тип язып куйған. Китаптың 63-се битендә ошо фекерҙе автор үзенсә иҫбатлап, һығыта. Китапты укып сыккан һәр бер кеше, район башкарма комитетының беренсе рәйесе С.Д. Юлсуриң булған икән, тип уйлаясақ. Ләкин был дөрөс түгел. Халык депутаттарының Бөрйән

район башкарма комитетының беренсе рәйесе Ғәбитов Мәүлетбай Сафиулла улы булган. Ул 1896 йылда хәзерге Ырымбур өлкәһенә ингән Әбйәлил ауылында донъяға килгән. Ә С.Д. Юлсуринға килгәндә, ул район ойшторолған сакта район башкарма комитетының ер бүлегә мөдире булып эшләгән. Китаптың авторы хатта уның исемен, атаһының исемен дә дөрөс итеп язмаган. Китапта «Султан Давлеткирдеевич Юлчурин» тип язылган. Ысынында иһә уның исеме Солтан-Гәрәй Дәүләткирәй улы Юлсурин. ВКП(б)-ның Бөрйән район комитетының беренсе сәркәтибе Вәлиев менән дә шул хәл. ВАКСМ-дың район комитетының беренсе сәркәтибе, Баймак районы егете Шаһип-Гәрәй Әхмәтйән улы Биксурин булган. Ләкин уның тураһында китапта бер һүз зә юк.

Китаптың 15-се битендә 30-сы йылдарҙа булып үткән вакигаларҙан автор еңел генә 90-сы йылдарға күскән һәм ни өсөндөр «Бөрйән урман сәнәғәте хужалығы» тип аталған акционерҙар йәмғиәте тарихын яҡтырта башлаган, ә китаптың 18-се битендә көтмәгәндә, бер ниндәй инеш һүҙһез, 1937 йылғы репрессиялар тураһында яза башлаган. Уның раһлауынса, 1937 йылда районда ни бары 8 кеше генә репрессияға дусар ителгән. Был да тарихи дөрөслөккә тап килмәй. Репрессиялар районда киң йүнәлеш алған, уның корбандары һәр ауылда булған. Мәсәлән, Тимер ауылынан кулга алынғандар араһында булғандар: Акназаров Зәйнулла, Аллабирзин Ибраһим, Аллабирзин Мазһар, Аллабирзин Нәжмитдин, Аллабирзин Фәткулла Нәжмитдин улы, Аллабирзин Фәткулла Низаметдин улы, Алтынбаев Зәкәриә, Алтынбаев Фәткулла, Алтыншын Ғибәзитдин һәм башкалар. Кейекбайҙан ундан ашыу кешене кулга алғандар. Шулар араһында Алтыншын Лотфулла, Алтыншын Нурмө-

хәммәт, Алтыншын Ырыс-Мөхәммәт, Алтыншын Фитрат, Алтыншын Фәйзулла, Алтыншын Ханнан, Алтыншын Хәбир, Карабаев Тимерғәли һәм башкалар. Ырыс-Мөхәммәт Алтыншын олатайға 80 йәш булған. Уны 1931 йылдың 5 ғинуарында Белорет төрмәһендә атып үлтергәндәр. Ә Йсәке һәм Яңы Собханғол ауылдарында донос языусылар ниңәләр Колдәүләтовтарҙы күрә алмағандар. 1932—1937 йылдарҙа биш ағалы-кустылы Колдәүләтовтарҙы кулга алғандар. Кайһы бер донос языусыларҙың исем-фамилиялары мәғлүм.

Акционер йәмғиәтенә тарихын бөгөнгө көнгә хәтле килтереп еткереп, китаптың 20-се битендә автор тағы 1965 йылда булып үткән вакигаларға кире кайткан һәм Бөрйән урман хужалығы тарихын күзәтеп сыжкан. Китаптың 22-се битендә автор бөгөнгө көн вакигаларынан тағы 1927—1931 йылдарға әйләнеп кайткан һәм «Уңыш теләйем һиңә, ауыл кешеһе» тип аталған бүлектә райондың ауыл хужалығы тарихына күз йөрөтөп сыжкан. Ләкин был бүлектә автор районда коллективлаштырыу тарихын бөтөнләй урап үткән. Һуңынан 1927—1931 йылдарҙан ул Бөйөк Ватан һуғышы осорона күскән. Ә Бөйөк Ватан һуғышы осоронан тағы 1938 йылда булып үткән вакигаларға кире кайткан һәм китаптың азаккы битенә хәтле тарихи вакигаларҙы автор бына ошоллай буталсыҡ рәүештә һүрәтләгән.

Тарих языуың үз канундары бар. Тарихсыға һәр тарихи күренештә, вакиғаны, тарихи хәлдә ниндәй зә булһа үзгәрештә, үсештә, йә булмаһа артка китеүзә, сигенеүзә карау фарыз, уларҙың килеп сығыуының һәм юкка сығыуының сәбәптәрен эзләргә, аңлатырға кәрәк. Историзм принцибы тарихсыға тарихтың ағышын, тарихи барышты, тарихи процестарҙы, вакигаларҙы замандарға, дәүерзәргә, осор-

зарға бүлеп, хронологик рәүештә, бер-бер артлы бирергә куша. Илдең тарихы, шул иҫәптән Башкортостан тарихы, тарихсылар тарафынан күптән инде дәүерзәргә, осорзарға бүленгән. 1917—1941 йылдарҙа булып үткән тарихи вакиғаларҙа, һуғыштан һуңғы йылдарҙа (1945—2002 йылдар) булып үткән тарихи вакиғаларҙа айырым тарихи осорзарға бүленгән. Тарихи вакиғаларҙы кем нисек бүлгән — икенсе мәсьәлә. Ләкин тарихсыларҙың күбеһе кабул иткән бүлеү бар. Тарих язған кеше быны белергә тейеш. Тарихи вакиғаларҙы дәүерзәргә, осорзарға бүлмәй тороп тарихты язып та, өйрәнөп тә, белөп тә булмай. Тарихсы булмай тороп тарих язырға маташкан кешеләр быны аңларға тейеш.

Тарих язғанда, әлбиттә, тарихи тәнкит тә үз урынын алырға тейеш. Тарихсы шикһез хәлдә, фактты ялған, алдак, уйзырма хәлдән айыра белергә тейеш, ә бының өсөн тарихи хәлдәрҙе, вакиғаларҙы кат-кат тикшерөп сығырға, тик ышаныслы, шикһез тарихи сығанактарға ғына таянырға тейеш. Быларҙың береһе лә Инсур Йәһүзиндең китабында юк. Район тарихының хроникаһын төзөп сығыу за тарихты үтә ябай рәүештә һөйләп бирөү ул. Шуның өсөн тарихсы алдында торған бурыс — район тарихын район халкына үзгәреш, үсөш рәүешендә күрһәтөү, тарихи дөрөслөккә тоғро булып калыу, тарихи ысынбарлыҡты йәшермәү, тарихи вакиғаларҙы дәүер, осорзарға бүлөп, аңлатып бирөү. һәр тарихи вакиғаны, күрөнеште тик үз заманы, үз вақыты ысынбарлығы аша ғына дөрөс аңлап, уларға дөрөс баһа бирөп, һәр тарихи вакиғаны тик башка вакиғалар менән бәйләнөштә генә тулыһынса аңлап була.

2000 йылда нәшер ителгән Стәрлебаш районы тарихы менән дә шул ук хәл. Район тарихын М.Мәхмүтов язған. Үзөн тарихсы тип йө-

рөтһә лә, автор бөтә булған вакиғаларҙы бергә бутаған, тарихи дөрөслөккә тоғро булып кала алмаған. Миҫал өсөн китаптың дүртөнсө бүлөгөн алайык. Бүлектөң башында һүз 1812 йылғы Ватан һуғышы хақында бара. 1812 йылдан автор 1918—1920 йылдарға күсә һәм Башкорт АССР-ның барлыҡка килөөн һүрәтләй. Шунан һуң граждандар һуғышы осорона күсөп, көтмәгәндә бүлектә «Муса Йәлил безҙең яктарҙа» тип аталған материал урынлаштыра. һуңынан райондан граждандар һуғышында катнашкан, район ерендә совет власын урынлаштырған кешеләрҙең иҫемлеген, октябрь революцияһының 50 йылыҡ юбилөйы хөрмәтенә орден һәм миҙалдар менән бүләкләнөсөләрҙең, Калкаш волость башкарма комитеты ағзаларының иҫемлеген урынлаштырған. һуңынан автор тағы 1918 йылға кайтып, 1918 йылдың 1 майында булып үткән митинг тураһында материал урынлаштырған һәм азак 1921 йылғы аслык тураһында язған.

Бишөнсө бүлек «Безҙең якташтарыбыз — данлыҡлы шәхестәр» тип атала. Бүлектә һүз Емельян Пугачевтың атаҡлы полковнигы Каранай Моратов тураһында һәм, ни сәбәптәндөр, М.Солтанғәлиев тураһында бара. Әйтәрһең дә Солтанғәлиевтың Башкортостан тарихына һиндәй зә булһа кағылышы бар.

Алтынсы бүлектә автор 1773—1775 йылдарҙағы вакиғаларҙан капыл 1918—1930 йылдарға күсөп, районда большевиктар фиркәһеһең һәм комсомол ойошмаларының барлыҡка килөө хақында яза. Стәрлебаш райкомында берөнсө (яуаплы) сәркәтип булып эшләгән кешеләрҙең иҫемлеге урынлаштырылған. Шул иҫемлектә Чербаев Нафик Латип улының да иҫеме бар. Имеш, ул 1929—1930 йылдарҙа Стәрлебаш райкомында яуаплы сәркәтип булып эшләгән. Был дөрөс

түгел. Беренсенэн, 1929 йылда Стәрлебаш райкомы әле булмаган. Икенсенэн, Стәрлебаш районының Йомағужа тигән башкорт ауылында донъяға килгән Нафик Чербаев 1929—1930 йылдарда Кызыл Армия сафында хезмәт иткән. Хезмәт итеп кайткас ВКП(б)-ның Калкаш волкомының яуаплы сәркәтибе булып эшләгән. Һуңынан Башкомвузга укырға киткән һәм бер касан да Стәрлебаш райкомының беренсе сәркәтибе булып эшләмәгән.

Стәрлебаш ауылына, имеш, Казан яғынан килгән татарлар нигез һалған тип исбатларға маташыуыла, Стәрлебаш районын «татар районы» тип күрһәтергә тырышыуыла авторның дәрәжәһен арттырмай, киреһенсә, Стәрлебаш башкорттарының намысына тейә, асыуын кузғата. Шунның өсөн дә матбуғатта авторға карата кире караш барлыкка килде. «Башкортостан» гәзитендә баһылған мәкәләһен Стәрлебаш районы Мәксүт ауылы кешеһе М.Әһлиулин «Дөрөс язмаған тарих шик тыузыра» тип юкка ғына атамаған.

Автор менән фәнни бәхәскә кермәй, шуны ғына әйткә килә: хәзерге Стәрлебаш районы ере — ул юрматы башкорттарының ере. Юрматы — башкорттарның иң боронғо ырыуы, уның меңәр йыллык тарихы бар. Бөгөнгө көндә район ауылдарының этник составы ниндәй генә булмаһын, уларға юрматылар нигез һалған, ә мишәрзәр, татарлар һәм башкалар күсеп килеп ултырган. Стәрлебаш ауылына юрматы һәм мең ырыулары кешеләре нигез һалған, ә типтәрзәр һәм мишәрзәр күсеп килеп ултырган. Юрматыларның, меңдәрзәр нәселдәре, токомдары бөгөн дә шул ауылдарда көн күрә, тик улар ассимиляцияға дусар булған, килмешәктәр менән буталып туған телдәрен югалткан. Хәзерге вакытта районда 30-зан ашыу башкорт ауылы бар. Тарихи дөрөслөктә йәшерергә маташыусыларға

мөрәжәгәт итеп, Лев Толстой тағы былай тип әйткән: «Мало того, что бы прямо не лгать, надо стараться не лгать отрицательно — умалчивая».

Шул ук 2000 йылда нәшер ителгән һәм Мәләүез районы тарихына бағышланған тарихи һәм информация йыйынтык — «Мәләүез ере: үткәндәр, бөгөнгө көн, киләсәк көндәр». Йыйынтыктың авторы билдәле журналист Зәйнәтдин ағай Рафиков. Был йыйынтыкта ла етешһезлектәр етерлек. Миһал өсөн алтынсы бүлектә алып карайык һәм уның төзөлөшөнә игтибар итәйек. Бүлек «Иреклеккә юл» тип атала. Бүлектә башында Мәләүез районында совет власын урындаштырыу тураһында һүз бара. Бүлектә икенсе өлөшө «Ревком рәйесе М. Спиридоновтың туғандары», өсөнсө өлөш «Был хәл Зиргәндә булды», дүртенсә өлөш «Көрәш өсөн биргән гүмер», етенсә бүлек «Данлыклы үзгәрештәр йылдары» тип атала. Бүлектә һүз граждандар һуғышынан алып Бөйөк Ватан һуғышына хәтле районда булып үткән вакиғалар тураһында бара. Ләкин автор 1921 һәм 1932—1933 йылдардағы асылыкты «күрмәй» үтеп киткән. Коллективлаштырыу һәм репрессия корбандары тураһында ла йыйынтыкта бер һүз зә юк.

2000 йылда Каризел, Күгәрсен һәм Хәйбулла райондары тарихтары донъя күрзе. Уларзы историзм принциптарына таянып, тарихты языу, йәмғиәттең үсеш канундарына таянып, етерлек фәнни кимәлдә профессиональ тарихсылар язған.

Араларынан Күгәрсен районы тарихы китабы үз кимәле менән айырылып тора. Уны 13 автор ижад иткән. Араларында республикабыздың күренекле галимдары бар. Улар район тарихын ентекләп тикшергәндәр, архивтарда һақланған материалдарзы өйрәнгәндәр һәм китапты тик архив материалдарына һәм башка ентекләп тикше-

релгән материалдарға таянып язгандар. Бөтә тарихи вакигаларзы улар үз урындарына урынлаштырган, район тарихын Башкортостан тарихына яраклаштырып дәүер, осорзарға дөрөс итеп бүлгән һәм тарихи вакиганы аңлатып бирергә тырышкан. Авторзар райондан сыккан күренекле шәхестәрҙең фотоһүрәттәрҙең кыскаса ғына биографик белешмәләр менән бергә ошта итеп урынлаштырган. Иң мөһиме, улар тарихи дөрөслөккә хыянат итмәгән, бер вакиганы ла «онотоп» төшөрөп калдырмаған, тарихи ысынбарлыҡты йәшереп маташмаған.

Каризел һәм Хәйбулла райондарының тарихтары ла профессиональ кимәлдә язылған. Каризел районы тарихын тарихсы Рәмил Рәхимйән улы Аскаров, ә Хәйбулла районының тарихын тарихсы Рәшит Ғимат улы Насиров язған. Ике автор за үз райондары тарихын намыслы, инабатлы рәүештә өйрәнгән һәм тарихи дөрөслөккә тоғро булып калған. Күрһәтелгән китаптарҙың өсөнөн дә башкорт телендә лә нәшер итергә кәрәк.

2001 йылда Мәсетле районы тарихы донъя күрзе. Китап «Тарих языр инем ташына» тип атала. Китаптың авторы 35 йыл ғүмерен мәктәптә укытыу эшенә арнаған тәжрибәле мөғәллимә, географ һәм тарихсы Ғәйникамал Әкрәм кызы Мирхәева-Абдуллина. Китап өс-төндә эшләгәндә автор ижади кыйынлыҡтарҙы еңеп сыккан. Ул һикһәнгә яқын тарихи китапты һәм мәкәләне ентекләп өйрәнеп, тикшереп сыккан, район тарихына яраклы мәғлүмәттәрҙе һайлай алып, китап язғанда файҙаланған. Бынан тыш, китапка материал туплағанда автор оло йәштәге 68 кеше менән күрешеп әңгәмәләшкән, урындағы өс музей материалдарын

киң өйрәнгән һәм китап язғанда файҙаланған. Шуның өсөн дә китапка «Башкортостан тарихы»на һәм ғилми хезмәттәргә инмәй калған материалдар ингән. Бындай материалдар Каризел, Күгәрсен һәм Хәйбулла райондары тарихтарында ла етерлек.

Китап матур итеп бизәлгән. Унда егерменән ашыу фотоһүрәт, төрлө таблицалар, исемлектәр, кулланылған сығанақтар һәм хезмәттәр исемлеге, хатта зур булмаған башкортса-русса һүзлек тә урынлаштырылған.

Кыҙғаныска каршы, китап етешһезлектәрҙән дә азат түгел. Тарихи хаталар бигерәк тә икенсе бүлектә күзгә ташлана. Мәсәлән, китаптың 31-се битендә «Әхмәт ибн Фазлан» тип языу урынына «Ғүмәр ибн Фазлан» тип язылған. 32-се биттә «Тажетдин Ялсығол әл Башкортди Иштәк исемле башкорт ханы булғанлығы хақында ла әйтеп үтә» тип язылған. Дөрөсөндә иһә һүз башкорттоң ике ханы тураһында барырға тейеш — ике мең ғәскәр башында торған Башкорт хан һәм Иштәк хан тураһында.

Күрһәтелгән етешһезлектәр, әлбиттә, китаптың баһаһын кәметә алмай. Китапты әйлеләр генә түгел, башка төбәктә йәшәгән тарихты һөйөүселәр зә зур кызыкһыныу менән укып сығырзар тип уйлайым.

Шулай итеп, киләсәктә район тарихын язырға базнат иткән кешеләргә, тимәк, мотлак профессиональ тарихсы булырға кәрәк. Һәм, әлбиттә, китаптар нәшер ителер алдынан компетентлы белгестәр тарафынан ентекләп тикшерелергә тейеш, сөнки ундай әйбер һәр сак — фәнни хезмәт. Райондар, төбәктәр, калалар тарихы — Башкортостан тарихының айырып алғыһыз, тәбиғи өлөшө, һәм ул шик тыузырға тейеш түгел.

